

[Wilhjelm.]

Jeg tager fejl – har man også brugt pengene på den måde, man har stillet det op på. Det er formodentlig noget, der interesserer SF, som jo har stillet betingelser på dette område. Hvis de betingelser og hvis de løfter skal opfyldes, så mangler der altså på den konto de ca. 1,2 mia kr. i råenergiavgift, som man her i forslaget har brugt til andre ting.

Jeg konstaterer – og det behøver næsten ingen kommentarer – at man påregner at mindske boligsikringsbeløbet i faste kroner med 23 pct.

Hvad besparelserne angår, synes jeg, det er interessant at se finansministeren optræde som klassens flinke dreng, som uden på nogen som helst måde at være provokeret til det af sig selv viderefører besparelserne for også hele den næste overenskomstperiode, de sidste to af budgetoverslagenes år, altså viderefører disse besparelser to år længere, end han er forpligtet til. Han gør selv i fremsættelsen opmærksom på for besparelsernes vedkommende, at så at sige alle de statslige besparelser er videreført i resten af budgetoverslagsperioden, selv om augustforliget kun omfatter perioden til og med 1978-79. Jeg er bange for, at der er andet og mere end ren teknik i dette. Når denne to års periode er udløbet og socialdemokratiet står og måske skal til at forhandle med nogle sparerriddere, der vil gå endnu videre, så står socialdemokratiet afklædt, for de har i forvejen udsolgt disse 3 mia kr., der svarer til 1978-79-besparelsen, der er aftalt. De har på forhånd solgt dem også for de to følgende år.

Endelig er der, som andre har været inde på det, et område, der går fri her. Det er militæret. Det er endda sådan, at mens man laver personalelofter, laver nedskæringer, laver adgangs begrænsninger til uddannelserne, så er der ét eneste sted, hvor statens personale alligevel har svunget sig igennem det dér fuldstændig tætte loft. Som finansministeren selv siger om stigningen på 2.000 fuldtidsbeskæftigede i staten: denne forøgelse vedrører næsten udelukkende konstabelordningen inden for forsvaret. Det er, hvad man har af bud til de unge. Der er intet personaleloft dér. Der er ingen adgangs begrænsning. Det er så at sige det eneste sted, hvor man stadig væk vil tilbyde en gratis uddannelse uden begrænsninger, mens vi på alle de andre områder har set besparelserne. Jeg synes, så lille denne sag end måtte være, at det tegner noget af, hvad det er,

man står for med den politik, socialdemokratiet her har ført.

Tilbage til hovedspørgsmålet om beskæftigelsen eller rettere om arbejdsløsheden. Finansministeren siger det jo meget blidt: vi kan heller ikke vente nogen afgørende forbedring af beskæftigessituationen i finansåret 1977-78. Det hedder det i fremsættelsen. Det turde være en kraftig underdrivelse, for nogen afgørende forbedring kan vi ikke vente. Den socialdemokratiske ordfører, som har haft en uges mere lejlighed til at læse de sidste rapporter, end finansministeren havde, da han lavede fremsættelsen, har ikke taget nogen som helst notits af, at alle forudsigelser går ud på, at det bliver værre, men siger glad og fro: arbejdsløsheden forventes nogenlunde uændret.

Men det økonomiske råd er nået frem til, at arbejdsløsheden vil stige i det kommende år. Man regner med et gennemsnitligt ledighedstal på 145.000 heltidsbeskæftigede. Dette er i fuldstændig god overensstemmelse med forudsigelserne både fra Arbejderbevægelsens Erhvervsraad, der kom forleden dag i kvartalsoversigten, og fra regeringens eget økonomiske sekretariat, der kom i forgårs. Hvad der imidlertid gør det økonomiske råds rapport særlig interessant, er, at det økonomiske råd nøje redegør for, under hvilke forudsætninger man når frem til sine resultater. På visse områder har man endda oplyst, hvordan ændrede forudsætninger vil ændre resultaterne, specielt forudsigelserne vedrørende beskæftigelsen.

VS opfatter ikke det økonomiske råd som noget sandhedsvidne. Det økonomiske råds politiske funktion er for os ganske klar. Rådet skal give og søger at give ganske trivielle borgerligt-økonomiske synspunkter et skær af at være videnskabelige sandheder, og rådet skal dermed fabrikere skyts til brug for privatkapitalen imod lønarbejderne. Denne funktion er tilstrækkelig til, at VS som bekendt ved et par lejligheder har forlangt rådet nedlagt.

Undertiden slår de politiske synspunkter i rådet så stærkt igennem, at rådet end ikke er i stand til at foretage selv de rent tekniske beregninger korrekt. Det var det, vi så i sidste rapport med den vanvittige påstand om det 20 pct.s lønforspring herhjemme. Til andre tider er dog den tekniske side af sagen i orden. Manipulationen ligger så mere i forudsætningerne og eventuelt i rådets politiske konklusioner, men dér kan man jo så selv lægge til og trække fra og søge at rette op på det. Oplysningerne